

اسپینوزا اور
Spinoza for our Time
Politics and Post Modernity
Antonio Negri
Columbia University Press, 2013

اسپینوزا و ما

آنتونیو نگری

ترجمہ فؤاد حبیبی و امین کرمی

فهرست

- پیشگفتار مترجمان فارسی: ما و اسپینوزا ۷
- دیباچه ۱۷
- یادداشت مترجم انگلیسی ۳۱
- مقدمه: اسپینوزا برای زمانه حاضر ۳۳
۱. اسپینوزا: بدعت‌گذاری درون‌ماندگاری و دموکراسی ۷۷
۲. توانمندی و هستی‌شناسی: هایدگر یا اسپینوزا ۱۰۱
۳. انبوه خلق و تکینگی در تکوین تفکر سیاسی اسپینوزا ۱۱۷
۴. اسپینوزا: جامعه‌شناسی تأثرات ۱۳۵
- کتاب‌شناسی ۱۵۳
- نمایه ۱۵۷

پیشگفتار مترجمان فارسی

ما و اسپینوزا

تاکنون کسی معلوم نداشته که بدن قادر به انجام دادن چه کارهایی است. باروخ اسپینوزا، تبصره قضیه ۲، بخش سوم اخلاق

آنتونیو نگری زمانی که به اتهام رهبری پنهان بریگادهای سرخ در زندان به سر می‌برد دست به نگارش کتاب معروف و تأثیرگذار نابهنجاری وحشی: قدرت متافیزیک و سیاست اسپینوزا (۱۹۸۱) زد، اثری که قرائتی از اسپینوزا را مطرح می‌سازد که هم گسستی است از قرائت متعارف از وی به مثابه فیلسوف عقل‌گرای سپیده‌دمان مدرنیته و هم مشارکتی است در سنت فرانسوی اسپینوزای نامتعارف و نابهنجاری که به زعم نگری هیچ نسبتی با مدرنیته ندارد. برخلاف سنت آمریکایی-انگلیسی تفسیر اسپینوزا، که بر عقل‌گرایی، نقد خرافه‌پرستی، قراردادگرایی و دفاع اسپینوزا از فرم حکومتی دموکراسی تأکید دارد، سنت فرانسوی تفسیر اسپینوزا قرائتی یکسره متفاوت را معرفی می‌کند. از دهه ۱۹۶۰ متفکران متعددی از الکساندر ماترون، ژیل دلوز، فردینان آلکیه و مارسیال گوئرو گرفته تا لویی آلتوسر، پی‌یر ماسری و اتی‌ین بالیبار به ارائه تفسیری از اسپینوزا در مقام

دیباچه

زمان ناآرام و متلاطم است.
— آنتونیو نگری، زمانه انقلاب، «کایروس»

رابطه ما با فیلسوف هلندی یهودی تبار قرن هفدهمی باروخ اسپینوزا به واسطه آنتونیو نگری متفکر ایتالیایی قرن بیست و یکم، رابطه با دموکراسی رادیکال تصورناپذیر یا نه چندان تصورپذیر، توانش انضمامی و قدرت سوزان زمانه ماست. اسپینوزا در اخلاق قسمی هستی‌شناسی و انسان‌شناسی ناظر به روابط خلاقه، شرحی سازنده از هستی‌درون‌ماندگار در یک طرف، و، در طرف دیگر، برداشتی عاطفی و میل‌ورز از آزادی انسانی به دست می‌دهد که از رهگذر شادی تجسم‌یافته و قدرت فکری حاصل می‌شود. وی در اثر بزرگ دیگرش، رساله الهیاتی-سیاسی، ما را — برخلاف جریان غالب سنت سیاسی مدرن و، امروزه، برضد نولیبرالیسم — به سمت مفهومی از دموکراسی هدایت می‌کند که به منزله «جامعه‌ای که همه قدرتش را به منزله یک کل اعمال می‌کند» (فصل ۱۶، ترجمه الویس) فهم می‌شود. کار طولانی چندین دهه‌ای نگری در باب اسپینوزا توأماً سر آن دارد تا نشان دهد چگونه این دو سویه